

Artikel 65.3 – information om hur man enligt nationell lag fastställer konsekvenserna av de domar som avses i artikel 65.2

Ej tillämplig.

Artikel 74 – Beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet

Direkt verkställighet enligt förordning (EU) nr 1215/2012 omfattas av artikel 622a i civilprocesslagen:

”Artikel 622a (ny, Bulgariens officiella kungörelseorgan nr 50/2015)

- 1) En dom som meddelats i en annan EU-medlemsstat ska vara verkställbar utan att det krävs något förordnande om verkställighet.
 - 2) Stämningssmannen ska verkställa domen, på begäran av den berörda parten, på grundval av en kopia av domen från den andra EU-medlemsstaten (bestyrkt av den domstol som meddelade domen) och ett intyg som utfärdats i enlighet med artikel 53 i förordning (EU) nr 1215/2012.
 - 3) Om stämningssmannen fastställer att åtgärden eller beslutet inte kan verkställas under rådande omständigheter och i enlighet med denna lag, ska han förordna om alternativ verkställighet.
 - 4) En dom med förordnande om interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som meddelats i en annan EU-medlemsstat ska vara verkställbar i enlighet med punkterna 1 och 2. Om åtgärderna förordnats utan att svaranden kallats att inställa sig ska bevis på delgivning av domen inges.
 - 5) Vid verkställandet ska stämningssmannen delge gäldenären en kopia av det intyg som avses i punkt 2 och uppmana denne att frivilligt rätta sig efter domen. Intyget ska åtföljas av en kopia av den dom som meddelats i en annan EU-medlemsstat, om domen inte redan har delgetts gäldenären.
 - 6) Gäldenären får inom en månad från delgivningen inge en ansökan om att vägra verkställighet. Om en dom måste översättas ska tidsfristen inte börja löpa förrän översättningen har tillhandahållits gäldenären.
 - 7) Båda parter får överklaga anpassningen av den åtgärd eller det beslut som avses i artikel 436.”
- I ärenden som rör sådana verkställighetsförfaranden som inte omfattas av förordning (EU) nr 1215/2012 ska de allmänna reglerna i del fem (”Verkställighetsförfarande”) i civilprocesslagen tillämpas.

Artikel 75 a – de domstolar till vilka ansökan om vägran av verkställighet ska göras enligt artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1

En ansökan enligt artikel 36.2 eller artikel 45.4 ska inges till den regionala domstol som är behörig i den domkrets där motparten har hemvist eller säte eller, om motparten saknar hemvist eller säte i Bulgarien, där den berörda parten har hemvist eller säte. Om inte heller den berörda parten har hemvist eller säte i Bulgarien ska ansökan inges till stadsdomstolen i Sofia (artikel 622 i civilprocesslagen).

En ansökan enligt artikel 47.1 ska inges till den regionala domstol som är behörig i den domkrets där gäldenären har hemvist eller säte, eller där verkställigheten ska ske (artikel 622b i civilprocesslagen).

Artikel 75 b – de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut med avseende på en ansökan om vägran av verkställighet ska ges in enligt artikel 49.2

– i Bulgarien, appellationsdomstolen i Sofia (*Софийски апелативен съд*). Överklagandet inges via den regionala domstol som utfärdade beslutet om att vägra verkställighet eller beslutet om att det inte finns någon grund för att vägra erkännande av domen.

Artikel 75 c – de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 50

Överklaganden av beslut från appellationsdomstolen i Sofia inges till Högsta kassationsdomstolen (artikel 623.6 i civilprocesslagen).

Artikel 75 d – de språk som godkänns för översättningar av intyg rörande domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar

Ej tillämplig.

Artikel 76.1 a – de bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 i förordningen

De bulgariska domstolarna och övriga myndigheter har internationell behörighet när käranden är bulgarisk medborgare eller en juridisk person med säte i Bulgarien (artikel 4.1.2 i lagen om internationell privaträtt).

Artikel 76.1 b – de bestämmelser om litisdenuktion som avses i artikel 65 i förordningen

Ej tillämplig.

Artikel 76.1 c – de konventioner som avses i artikel 69 i förordningen

Konventionen mellan Bulgarien och Belgien om vissa rättsliga ärenden, undertecknad i Sofia den 2 juli 1930.

Avtalet mellan Bulgarien och Jugoslavien om ömsesidig rättslig hjälp, undertecknat i Sofia den 23 mars 1956, alltifamt i kraft mellan Bulgarien, Slovenien och Kroatien.

Fördraget mellan Bulgarien och Rumänien om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 3 december 1958.

Avtalet mellan Bulgarien och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 4 december 1961.

Avtalet mellan Bulgarien och Ungern om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 16 maj 1966.

Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.

Avtalet mellan Bulgarien och Tjeckoslovakien om rättslig hjälp och fastställande av förhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 25 november 1976.

Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.

Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.

Avtalet mellan Bulgarien och Italien om rättslig hjälp och verkställighet av avgöranden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Rom den 18 maj 1990.

Avtalet mellan Bulgarien och Spanien om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 23 maj 1993.

Avtalet mellan Bulgarien och Österrike om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 20 oktober 1967.

Senaste uppdatering: 25/03/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.